

Den Sjette:

Sjungen som:

Uej min Kung når pulan slår larm, ic.

Se min Kung! at Fädernas blod
Ännu gåser hos Barnen af Åra och Mod!
Denna Corps i gewär,
Wid Baneret Dig swär
All den trohet i bidden Din omsorg begär!
Men fienden och de
Förrådare,
Skola låsa sin dom på min klinga.
Se min Kung! at Fädernas blod
Ännu gåser hos Barnen af Åra och Mod!

Föregående Wisor wid sine
tilfällen componerade af

E. A. Windahl.

GS 1758

Ser Stycken Nya Hjelte-Wisor,

Den Första:

Må wi höja Glädjens fria röst ic.
Sjungen under Hans Kongl. Maj:ts Höga
warelse i Falun år 1788.

Den Andra:

Swerje med mannamod ic.

Kallad: Dalarnes Fröjde-Öwåde wid
början af 1788 års Fälttåg.

Den Tredje:

Skulle wi ej Hjelten föra ic.

Öfver Swenska Wapnens framaåga och
Segren wid Hogland d. 17 Julii.

Den Sjette:

Låt Kriget få brinna i låga ic.

Affsjungen, då Första Trouppen af Kongl.
Fri-Corpsen afmarscherade från St.
Luna emot Danstén.

Den Femte:

Salamån, som i striden nu tågen ic.
Sjungen wid Andra Trouppens afmarsch.

Den Sjette:

Se min Kung! at Fädernas blod ic.

Affsjungen af Stads och Bergs
Cavalleri-Corpsen i Falun.

Falun, tryckt hos P. O. Armar, 1789.

Den Första:

Sjunges som:

Käre Bröder, Driickom Gustafs Skål, 16.

Må wi höja
Glädjens fria röst,
Som skal röja
Våra trogna bröst,
Och den fröjd som talar
Kring om våra Dalar,
Då wi skåda få en Nådig Kung,
Ifrån twedragt renad,
Til en själ förenad,
Drick och sjung.
Dala blodet,
Alltid likt i modet,
För en Wase ännu wåga kan.
Hvem wil lifwet skona?
Med Din ärfda Krona,
Dyre Kung! Du våra hjertan wan,
Som af oss begära
Allt, för Gustafs Ära.
Refwe Han!

Den

Den Andra:

Sjunges som: Bort alt hwad oro gör, Bort alt
hwad hjertat qwåller, 16.

^{1.}
Swerje med mannamod
Wisa din gamla låra!
Wapnen at bära,
För frihet och ära
Wåga dit blod.
Fruktan oss aldrig störa får,
Gustaf för oss i spetsen går,
Blott at wi följa,
Och modet ej dölja,
Är segren wår.

^{2.}
Himlen, som styrer alt,
Och wil wårt wål fullborda,
Sjelf oss omgjorda,
Bewara sin Smorda,
Har så befalt.
Frukta då icke dit förderf!
Rättwisan gör Soldaten djerf;
Hwad oss tilhörer,
Och Gustaf utförer,
Är Himlens wärf.

3. Den,

3.

Den, som förtröstan har
 Aldrig för wäldet fäsar:
 Fienden rasar;
 Men wi ha fått Wasar
 Till vårt förswar;
 Och under detta dyra blod,
 Med våra Fäders dygd och mod
 Om wi än kämpa,
 Wi resa derjemte
 Vår Årestod.

4.

Weten at vår period
 Ännu ej är förfliden!
 Nej gån i striden,
 Och helgen åt tiden,
 Smearnas mod.
 Under så tappre Rungars skygd,
 Äran, på hwilken Thron är bygd,
 Skal den förswara,
 Och sekler bewara
 Wasarnas dygd.

Den Tredje:

Kan slungas efter flera Melodier.

Skulle ~~vi~~ ^{1.} ej Hjelten fira
 Äga swenska tänkesätt,
 Lefwa under Gustafs spira,
 Och ej känna Gustaf rätt?
 Jo, så wist en själ är gifwen
 Bli min pligt mit föremål,
 Och af dessa känslor drifwen,
 Dricker jag min Konungs skål!

2.

Äran skal Din Lager fukta
 I Din slagne fiends blod,
 Den Du redan lärdt at frukta
 Swenska Wapnen, och Dit Mod.
 Som Gustavianer strida,
 Och vår fiends här förströ,
 Bli vår Ära, wid Din sida,
 Kunna segra eller dö.

3.

Än en Carl vårt tidhvarf fågnar:
 Undra ej Han wist sig stor!
 Mindre bragd ej Hjelten ägnar,
 Han är ju Kung Gustafs Bror?

Swerje

Swerje ingen fruktan hafwer,
Som blir sålt och årorikt,
När hos Carlar och Gustawer
Wasas blodet är sig likt.

4.
Hjeltens skål jag glad wil tömma!
Han, som vågade och vann,
Och lärt Europa dömma
Hwad en Carl än göra kan.
Mod och Åra Segrarn leder,
Som af ingen fruktan wet,
Visar Swenska Wimplens heder
Jemte Sin Öddödlighet.

Den Sjerde:

Sjunges som: Mit sinne friskt up och på Krogen, ic.

Låt Kriget få brinna i låga!
Vår pligt är oss aldrig för tung,
At, Fäderne like, få våga
Et lif för vår älskade Kung.
Och hoppas wt Himlen belöna
Det Folk, som sin skyldighet wet,
Så wist som han Gustaf skal fröna
Med Åra och Öddödlighet.

Den

Den Femte:

Sjunges som:

Milde Kung sig en främling nu bugar, ic.

Dalamån, som i striden nu tågen
För Frihet, Kung och Fädernesland,
Edra lif J med tapperhet vågen
Skola skyddas af Försynens hand.
Mon swärdet då Er fruktande gör?
Mon J häpnen för Fädernas Åra;
Och at snart under friden få skära
Den lager, som Ert blod tilhör?

2.

Nej, som ärlige män wi ej swika
Den Milde Kung oss Himlen befalt;
Ty at lefwa och dö i Hans Rike,
Det är ju hwad wi önske för alt:
Och, at ärnå den önskade bön,
Vdre wi icke swika i nöden:
Nej wi följie Kung Gustaf i döden,
Hans nåd och Himlen blir vår lön.

Den